C/2025/2245

2025.4.29.

P10_TA(2025)0011

Európai Központi Bank – 2024. évi éves jelentés

Az Európai Parlament 2025. február 11-i állásfoglalása az Európai Központi Bank 2024. évi éves jelentéséről (2024/2054(INI))

(C/2025/2245)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Központi Bank (EKB) 2023. évi éves jelentésére,

— tekintettel az EKB 2024. április 18-i visszajelzésére a Parlament által az EKB 2022. évi éves jelentéséről szóló állásfoglalásában ([1]) megfogalmazott észrevételekre,

— tekintettel a Központi Bankok Európai Rendszere (KBER) és az EKB alapokmányára és különösen annak 2., 15. és 21. cikkére,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 119. cikkére, 123. cikkének (1) bekezdésére, 125. cikkére, 127. cikkének (1) és (2) bekezdésére, 130. cikkére, 282. cikkének (2) bekezdésére, valamint 284. cikkének (3) bekezdésére,

— tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. és 13. cikkére,

— tekintettel az eurorendszer szakértőinek az euroövezetre vonatkozó 2024. március 7-i, 2024. június 6-i, 2024. szeptember 12-i és 2024. december 12-i makrogazdasági előrejelzéseire,

— tekintettel az EKB Kormányzótanácsának 2024. január 25-i, 2024. március 7-i, 2024. április 11-i, 2024. június 6-i, 2024. július 18-i, 2024. szeptember 12-i, 2024. október 17-i és 2024. december 12-i határozataira,

— tekintettel az Eurostat 2025. február 3-i inflációs előrejelzésére,

— tekintettel a Bizottság 2024. november 26-án közzétett, 2024. évi őszi gazdasági előrejelzésére,

— tekintettel a Nemzetközi Valutaalap (IMF) 2025. januári „Világgazdasági kilátások” című jelentésére,

— tekintettel az EKB elnökével, Christine Lagarde-dal 2024. február 15-én, 2024. szeptember 30-án és 2024. december 4-én tartott monetáris párbeszédekre,

— tekintettel az Európai Parlament és az Európai Központi Bank között a központi banki tevékenységek területén a kapcsolattartás módozatainak strukturálásáról levélváltás formájában létrejött megállapodásról szóló, 2023. június 1-i határozatára ([2]),

— tekintettel a szociális jogok európai pillérére,

— tekintettel a transzmisszióvédelmi eszköznek (TPI) az EKB Kormányzótanácsa általi, 2022. július 21-i jóváhagyására,

— tekintettel a digitális euró létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2023. június 28-i bizottsági javaslatra (COM(2023)0369),

— tekintettel az EKB-nak a digitális euró előkészítési szakaszáról szóló, 2024. június 24-i első, és 2024. december 2-i második eredményjelentésére,

— tekintettel az EKB-nak a digitális euróval kapcsolatos vizsgálati szakaszról szóló, 2023. július 13-i, 2023. április 24-i, 2022. december 21-i és 2022. szeptember 29-i négy eredményjelentésére,

— tekintettel az EKB monetáris politikai stratégiájának 2020. január 23-án indított és 2021. július 8-án lezárult felülvizsgálatára, valamint a monetáris politikai stratégia közelgő, 2025. évi értékelésére,

— tekintettel az EKB működési keretének 2024. március 13-án közzétett felülvizsgálatára,

— tekintettel az EKB-nak az euró nemzetközi szerepéről szóló, 2024. júniusi éves jelentésére,

— tekintettel az EKB legelső, 2024. július 26-i kiberrezilienciai stressztesztjének eredményeire,

— tekintettel az EKB 2024. november 20-án közzétett pénzügyi stabilitási elemzésére,

([1]) HL C 283., 2023.8.11., 40. o.
([2]) Elfogadott szövegek, HL C, C/2024/6738, 2024.11.26., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6738/oj.

— tekintettel a felülvizsgált tőkekövetelmény-rendeletnek ([3]) (CRR III) és a tőkekövetelmény-irányelvnek ([4]) (CRD VI) az Európai Unió Hivatalos Lapjában 2024. június 19-én történő közzétételére,

— tekintettel az EKB 2022. július 8-i éghajlatkockázati stressztesztjének eredményeire,

— tekintettel az EKB környezetvédelmi nyilatkozatának 2024. évi aktualizálására,

— tekintettel az EKB 2024–2025. évre szóló éghajlat- és természetvédelmi tervére,

— tekintettel eljárási szabályzata 142. cikkének (1) bekezdésére,

— tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,

— tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A10-0003/2025),

A. mivel az Eurostat szerint a harmonizált fogyasztói árindex (HICP) inflációs rátája 2024 decemberében 2,4 %-os szintet ért el az euroövezetben;

B. mivel az eurorendszer szakértőinek az euroövezetre vonatkozó 2024. decemberi makrogazdasági előrejelzései szerint a HICP-infláció 2025-ben 2,1 %-ra és 2026-ban 1,9 %-ra csökken, 2027-ben pedig 2,1 %-ra emelkedik ([5]); mivel az inflációs előrejelzések jelentős eltéréseket mutatnak az euroövezeten belül;

C. mivel az EKB elsődleges célja az árstabilitás fenntartása, amelyet középtávon 2 %-os szintű inflációban határozott meg;

D. mivel az EKB-nak elő kellene mozdítania az Unión belüli általános gazdaságpolitikát, hozzájárulva ezzel az EUSZ 3. cikkében rögzített uniós célkitűzések eléréséhez;

E. mivel az EKB politikailag független, ennélfogva sem az EU intézményei és ügynökségei, sem a tagállamok kormányai nem kísérelhetik meg befolyásolni;

F. mivel az EKB – attól eltekintve, hogy felelősségre vonható – politikai beavatkozástól mentesen hozhat döntéseket az árstabilitás fenntartására irányuló elsődleges célkitűzésének teljesítése érdekében;

G. mivel a függetlenség megköveteli az EKB-tól, hogy tartózkodjon a politikai fellépésektől;

H. mivel az EUMSZ 123. cikke és a KBER és az EKB alapokmányának 21. cikke tiltja a kormányok közvetlen monetáris finanszírozását; mivel az EKB a másodlagos piacon hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat vásárolhat, ha ez szükséges a célkitűzéseinek megvalósítása érdekében;

I. mivel az eurorendszer a monetáris dominancia elvére épül;

J. mivel az eszközvásárlási program (APP) keretében vásárolt, lejáró értékpapírokból származó tőkekifizetéseket már nem fektetik be újra, a pandémiás vészhelyzeti vásárlási program (PEPP) keretében vásárolt, lejáró értékpapírokból származó tőkekifizetéseket pedig 2025 januárjától nem fogják újra befektetni;

K. mivel a hitelintézetek által az EKB-nál tartott banki tartalékok összege 2024 decemberében 3 billió EUR volt;

L. mivel az euro a világ második legfontosabb pénzneme;

M. mivel az EKB elszámolással tartozik a Parlamentnek mint az uniós polgárokat képviselő EU-s intézménynek; mivel az elszámoltathatóságot a legmagasabb szinten sikerült fenntartani a monetáris párbeszéd rendszeres megszervezésével, az EKB elnökének a Parlament plenáris ülésein való rendszeres megjelenésével, valamint az EP-képviselők és az EKB igazgatósági tagjai között létrejött különféle látogatásokkal és ülésekkel;

Általános áttekintés

1. üdvözli az EKB szerepét a monetáris és pénzügyi stabilitás megőrzésében, amely stabilitás szükséges előfeltétele a növekedésnek és a gazdasági stabilitásnak; hangsúlyozza, hogy e tekintetben az EKB az euroövezet árstabilitásának fenntartásáért felelős intézmény; megjegyzi, hogy a KBER-nek az árstabilitásra vonatkozó célkitűzés veszélyeztetése nélkül kell támogatnia az EUMSZ 127. cikkében meghatározott általános uniós gazdaságpolitikát;

([3]) HL L, 2024/1623., 2024.6.19., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1623/oj.
([4]) HL L, 2024/1619., 2024.6.19., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1619/oj.
([5]) https://www.ecb.europa.eu/press/projections/html/ecb.projections202412_eurosystemstaff~71a06224a5.hu.html

2. kiemeli, hogy az EKB Szerződésekben meghatározott, jogszabályban előírt függetlensége előfeltétele annak, hogy teljesítse a megbízatását, amely az euroövezet árstabilitásának fenntartása és ezáltal a gazdasági növekedéshez, a versenyképességhez és a munkahelyteremtéshez való hozzájárulás;

3. kiemeli az EKB politikai függetlenségének fontosságát, amelynek érintetlennek kell maradnia; hangsúlyozza, hogy ez a függetlenség megköveteli az EKB-tól, hogy tartózkodjon a politikai fellépésektől; üdvözli az intézményközi együttműködést, hangsúlyozva ennek kapcsán a Parlament felé való, ennek megfelelő szintű elszámoltathatóság fontosságát;

4. felkéri az EKB-t és az Európai Parlamentet, hogy teljes mértékben használják ki és lehetőség szerint fejlesszék tovább az elszámoltathatóságra és az átláthatóságra vonatkozó rendelkezéseket, az EKB függetlenségének sérelme nélkül;

5. elismerően szól az EKB arra irányuló erőfeszítéseiről, hogy az inflációt középtávon a 2 %-os célkitűzésével arányos szintre csökkentse;

6. hangsúlyozza, hogy mandátuma teljesítésekor az EKB monetáris politikájának és költségvetési politikájának karöltve kell biztosítania az európai polgárok és háztartások, valamint a kisvállalkozások támogatását;

7. tudatában van a tagállamok közötti eltéréseknek az inflációs szint tekintetében, amely az EKB 2 %-os célkitűzéséhez képest magasabb vagy alacsonyabb lehet; hangsúlyozza, hogy az infláció csökkenti a bérek és fizetések, valamint a megtakarítások és a nyugdíjak vásárlóerejét, és torzítja az árak jelzőfunkcióját – amely pedig biztosítaná a források hatékony elosztását –, továbbá negatív hatással van a gazdasági stabilitásra;

8. hangsúlyozza, hogy az infláció megélhetési válságot okozott az uniós polgárok számára; hangsúlyozza ezért, hogy az inflációt a 2 %-os célarányra kell csökkenteni; megjegyzi, hogy a magas infláció aránytalanul érinti az alacsonyabb jövedelmű háztartásokat, amelyek költségvetésük nagyobb hányadát költik szükségletekre; hangsúlyozza, hogy ezért az általános infláció célszintre való visszaszorítása szintén fontos a társadalmi kohézió fenntartásához;

9. sajnálja, hogy a maginfláció továbbra is magas az euroövezetben (2024 decemberében 2,7 % volt), és hogy 2024 decemberében csak három euroövezeti tagállam számolt be 2 % alatti maginflációs rátáról; emlékeztet arra, hogy ez a helyzet gazdasági bizonytalanságot teremt, elveszi a kedvet a megtakarítástól és növeli a polgárok megélhetési költségeit, különösen a bérből és fizetésből élők, valamint a korlátozott jövedelemmel rendelkezők esetében;

10. hangsúlyozza, hogy a kamatlábak túl magas szinten tartása károsíthatja a gazdasági növekedést; felhívja az EKB-t, hogy ne csökkentse túlságosan gyorsan a kamatlábakat, tekintettel annak kockázatára, hogy az inflációs szintek újra emelkedhetnek, amikor az infláció már amúgy is 2 % fölött van; kiemeli az inflációs várakozások kulcsszerepét és azt, hogy az inflációs ráták túlzott volatilitása torzíthatja az inflációs várakozásokat; felkéri az EKB-t, hogy mérje fel a kamatlábak változásainak a különböző gazdasági ágazatokra, köztük a tőkeigényes ágazatokra gyakorolt hatását;

11. elismeri, hogy az EKB Kormányzótanácsa által az energiaárak emelkedéséből eredő inflációs válság óta hozott monetáris politikai döntések az inflációt olyan pályára állították, amely összeegyeztethető az árstabilitási célkitűzés elérésével, elkerülve ugyanakkor a gazdasági tevékenység vagy a foglalkoztatás súlyos romlását;

12. emlékeztet rá, hogy az eurorendszer a monetáris dominancia elvére épül, és hogy ahhoz, hogy a gazdasági és monetáris unió reagálhasson a külső sokkokra, szilárd tagállami fiskális politikára van szükség; emlékeztet arra, hogy a gazdasági és monetáris unió szintjén a költségvetési politikák hitelességének biztosítása érdekében hatékonyan kell végrehajtani az új költségvetési keretet; megjegyzi, hogy a megfelelő költségvetési mozgástér azt is lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy reagáljanak a külső sokkhatásokra; tudomásul veszi az új költségvetési szabályok által e tekintetben biztosított rugalmasságot; rámutat, hogy a tagállamok költségvetési intézkedések, valamint növekedésösztönző reformok révén fokozhatják a külső sokkhatásokkal szembeni ellenálló képességüket;

13. emlékeztet arra, hogy a tagállamok prudens költségvetési politikája kiegészítheti az EKB arra irányuló erőfeszítéseit, hogy alacsony szinten tartsa az inflációt, és ezáltal védje a jövedelmeket; kiemeli, hogy a túlzott költségvetési hiány és adósságszintek kezelése alapvető fontosságú a stabil gazdaság és a fenntartható növekedés fenntartásához, valamint ahhoz, hogy a kormányok számára szakpolitikai mozgástér álljon rendelkezésre a kedvezőtlen sokkhatásokra való reagáláshoz; e tekintetben tudomásul veszi a pénzügyi stabilitási jelentésnek az államadósságok magas szintjére vonatkozó közelmúltbeli megállapításait;

14. megjegyzi, hogy az EKB elsődleges megbízatásának teljesítése érdekében alkalmazott monetáris politikáit arányossági értékelésnek vetik alá; megjegyzi, hogy az arányossági értékelés figyelembe veszi a monetáris politikai intézkedések hatását a tágabb értelemben vett gazdaságra és gazdaságpolitikákra;

Monetáris politika

15. határozottan üdvözli, hogy az általános infláció a 2022. októberi 10,6 %-os csúcsról 2024 decemberére 2,4 %-ra csökkent;

16. üdvözli, hogy a maginfláció a 2023. márciusi 7,6 %-os csúcsról 2024 decemberére 2,7 %-ra csökkent, de aggodalmát fejezi ki a történelmileg és tartósan magas szint miatt; aggodalommal állapítja meg, hogy a magas maginfláció magasabb általános inflációt eredményezhet;

17. tudomásul veszi, hogy az EKB-nak több mint három évre volt szüksége ahhoz, hogy a 2 %-os célszintjének megfelelő inflációs szintet érjen el; e tekintetben emlékeztet az EKB azon hibás becslésére, hogy az infláció várhatóan csak átmeneti lesz;

18. hangsúlyozza, hogy az elsősorban külső forrásokból eredő kínálati sokkok az inflációs hullámok fő mozgatórugói közé tartoztak; tudatában van, hogy a monetáris politika közvetlenebb hatást gyakorol az inflációs szintekre ha elsősorban keresleti tényezőkön, nem pedig kínálati tényezőkön alapul;

19. üdvözli az EKB arra irányuló erőfeszítéseit, hogy rendszeresen frissítse modelljeit; felkéri az EKB-t, hogy modelljeinek az elmúlt években tapasztalt gyenge teljesítménye fényében rendszeresen vizsgálja felül és javítsa modelljeit és azok szerepét a politikai döntéshozatalban annak érdekében, hogy levonja a tanulságokat a kialakult krízishelyzetekből, és különösen hogy jobban meg tudja különböztetni a keresletvezérelt és a kínálatvezérelt inflációs tényezőket; hangsúlyozza, hogy a gazdasági kínálati sokkok számos forrásból eredhetnek, többek között geopolitikai eseményekből, éghajlati vagy természeti katasztrófákból és kibertámadásokból;

20. hangsúlyozza, hogy a saját lakásoknak a harmonizált fogyasztói árindexbe (HICP) való felvétele mind a reprezentativitás, mind az euroövezet országai közötti összehasonlíthatóság érdekében kívánatos; felszólít az ütemterv felgyorsítására annak érdekében, hogy a saját lakásokra vonatkozó adatok gyorsan bekerüljenek a HICP-be; üdvözli az EKB Kormányzótanácsának azon kötelezettségvállalását, hogy monetáris politikai értékeléseiben és döntéseiben egyaránt fontolóra fogja venni a saját lakásokra vonatkozó negyedéves önálló index kapcsán rendelkezésre álló inflációs intézkedéseket is;

21. támogatja az EKB döntését eszközvásárlási programjainak a piaci likviditási feltételek és az inflációs szintek kiegyensúlyozása érdekében történő mérséklését illetően, tekintettel a piacon lévő likviditási többletre és az infláció csökkenő szintjére; üdvözli, hogy az EKB eszközvásárlási programjainak eszközportfóliója 2023 óta csökkenő tendenciát mutat;

22. hangsúlyozza, hogy a kereskedelmi bankok banktartalék-állományának kamatai azt eredményezték, hogy az eurorendszer több mint 120 milliárd EUR kamatot fizetett a hitelintézeteknek 2023-ban, ami az euroövezet GDP-jének legalább 0,8 %-át teszi ki; úgy véli, hogy ez a banki szférának nyújtott jelentős támogatást testesít meg; kéri az EKB-t, hogy orvosolja ezt a problémát;

23. hangsúlyozza, hogy az EKB eszközvásárlási programja olyan nem szokványos stratégia, amelyet csak válság esetén szabadna alkalmazni, és amelynek nem megfelelő végrehajtása esetén fennáll annak a kockázata, hogy megsértik a monetáris finanszírozás EUMSZ 123. cikkének (1) bekezdése szerinti tilalmát; felkéri az EKB-t, hogy továbbra is kövesse nyomon mérlegfőösszegének fokozatos csökkenését, hogy korlátozza az elhúzódó potenciális destabilizáló hatásokat az euroövezetben, figyelemmel kísérve ugyanakkor az uniós gazdaság növekedését és versenyképességét; felkéri az EKB-t, hogy ossza meg tapasztalatait az eszközvásárlási programnak a pénzügyi piacok működésére gyakorolt hatásáról, beleértve a nyugdíjalapokra és a nyugdíjbiztosítási együttműködésre gyakorolt hatást is;

24. hangsúlyozza, hogy a monetáris politika egyenletes transzmissziója létfontosságú az EKB árstabilitási megbízatásának teljesítéséhez; hangsúlyozza, hogy az állampapírok hozamainak túlzott eltérése a hitelfeltételeket összeegyeztethetetlenné teszi a monetáris politika egységes transzmissziójával, és rendkívüli mértékben megnehezíti az államadósság csökkentését; tudomásul veszi a transzmissziós védelmi eszköz (TPI) 2022. júliusi létrehozását, amely a monetáris politika hatékony transzmisszióját támogató eszköz;

25. hangsúlyozza, hogy az euroövezeten belüli eltérő kamatlábak – amennyiben nincsenek súlyos pénzügyi zavarok – általában az államkötvények eltérő kockázati felárainak tudhatók be, amelyek többek között a költségvetési politika eltérő megközelítéseit tükrözik; megjegyzi, hogy a TPI-beavatkozások elfedhetik a háttérben rejlő költségvetési kihívásokat; hangsúlyozza, hogy a TPI-t az EKB által meghatározott feltételek mellett csak a gazdasági fundamentumoktól független pénzpiaci stresszhelyzetek kezelésére szabad felhasználni; felhívja a tagállamokat, hogy folytassanak felelősségteljes költségvetési politikát és biztosítsák a fenntartható adósságszinteket, ezáltal garantálva a jelenlegi és jövőbeli sokkhatásokkal szembeni ellenálló képességüket;

Digitális euro

26. tudomásul veszi az EKB-nak a digitális euróra vonatkozó projekt terén elért eredményeit, és üdvözli a Parlamenttel e tekintetben folytatott párbeszédét; hangsúlyozza, hogy bármi fajta digitális eurónak egyértelmű hozzáadott értéket kell biztosítania az európai polgárok számára, beleértve a fizetések terén a fokozott stratégiai autonómiát, a lakossági pénzforgalmi piacon a magasabb szintű versenyt, a fizetési és pénzügyi innováció előmozdításának lehetőségét, a jobb pénzügyi befogadást és egy megbízható offline készenléti fizetési rendszert; felhívja az EKB-t, hogy egyértelműen jelölje meg ezeket az előnyöket, mielőtt az uniós társjogalkotók döntenének arról, hogy bevezetnek-e egy olyan digitális eurót, amely megfelelő egyensúlyt teremt többek között a részesedési korlátok, a magánélet védelmével kapcsolatos aggályok, a magán fizetési megoldásokkal való verseny és az üzleti környezetben való használhatóság tekintetében;

27. kéri, hogy a digitális euró kibocsátására vonatkozó végleges döntést ne hozhassa meg kizárólag az EKB Kormányzótanácsa; ehelyett úgy véli, hogy a digitális euró bevezetésére vonatkozó döntés végső soron politikai döntés, amelyet az uniós társjogalkotóknak kell meghozniuk, tekintettel arra, hogy ez a döntés számos uniós szakpolitikai területre – többek között a magánélet védelmére, a fogyasztóvédelemre, a pénzügyi stabilitásra, a pénzügyi politikára és más, a monetáris politika szigorú hatáskörén túlmutató területekre – jelentős hatást gyakorolhat;

28. úgy véli, hogy a digitális euró csak akkor válhat sikertörténetté, ha olyan kézzelfogható hozzáadott értéket teremt az uniós polgárok számára, amelyet konkrétan érzékelnek; megjegyzi, hogy jelenleg sok uniós polgár vagy nem hallott a digitális euróval kapcsolatos projektről, vagy továbbra is szkeptikus;

29. megismétli, hogy a fizetési módok sokféleségének biztosítása érdekében a készpénznek mindenkor széles körben rendelkezésre kell állnia és elérhetőnek kell lennie; ezzel összefüggésben üdvözli az euróbankjegyek és -érmék törvényes fizetőeszköz-minőségéről szóló rendeletre irányuló javaslatot;

30. hangsúlyozza, hogy a bankszektor számára – amelynek feladata a digitális euróval kapcsolatos projekt gyakorlati végrehajtása – költségalapú kompenzációs modellt kell létrehozni; emlékeztet arra, hogy a kompenzációs modellnek térítésmentes eurót kell biztosítania felhasználói számára;

31. felhívja az EKB-t, hogy kellően vegye figyelembe a pénzügyi stabilitással kapcsolatos aggályokat és a pénzügyi szektor szerkezetében a digitális euró bevezetéséből eredő lehetséges változásokat; emlékeztet a részesedési korlátok fenntartásának fontosságára annak érdekében, hogy ne merüljenek fel további kockázatok a bankok mérlegére nézve, különösen válsághelyzetekben;

32. felhívja az EKB-t, hogy a közbizalom biztosítása, valamint a polgárok adatvédelemmel és autonómiával kapcsolatos aggályainak kezelése érdekében kezelje prioritásként a szilárd adatvédelmi biztosítékokat, és tegye azokat a központi banki digitális fizetőeszközök mértékadó alapvetésévé a magánélet védelme tekintetében;

Másodlagos célkitűzések

33. hangsúlyozza, hogy az EU másodlagos célkitűzései a Szerződésekben jelenleg meghatározottak szerint nem egyértelműek; megjegyzi, hogy az EKB másodlagos célkitűzéseinek támogató jellege kiegészíti az elsődleges megbízatást; a Szerződések értelmében az EU célja a béke, az általa vallott értékek és népei jólétének előmozdítása, a kiegyensúlyozott gazdasági növekedés és árstabilitás, a teljes foglalkoztatottságot és a társadalmi haladást célul kitűző, kitűnő versenyképességű szociális piacgazdaság megteremtése, valamint a környezet minőségének magas szintű védelme és javítása;

34. emlékeztet arra, hogy az EKB elsődleges megbízatásának sérelme nélkül a Szerződések előírják, hogy az EKB-nak támogatnia kell az Unió általános gazdaságpolitikáját; felhívja az EKB-t, hogy tartsa magát megbízatásához, amikor másodlagos célkitűzéseit értelmezi vagy azok alapján jár el; hangsúlyozza, hogy e megbízatás túllépése az EKB függetlenségét vonhatja kétségbe; úgy véli, hogy az árstabilitás és a stabil makrogazdasági feltételek fenntartása elősegítheti az EU általános gazdaságpolitikai célkitűzéseinek megvalósításához szükséges megfelelő feltételek megteremtését;

35. hangsúlyozza, hogy az EKB másodlagos célkitűzései akkor érhetők el a legjobban, ha kiszámítható árszinteken alapuló, a beruházásokat ösztönző makrogazdasági környezetben működnek; felhívja az EKB-t, hogy éves jelentésébe foglaljon bele egy külön fejezetet arról, hogy miként értelmezte és hajtotta végre másodlagos célkitűzéseit;

36. hangsúlyozza, hogy az EKB-nak meg kell akadályoznia az árak jelzőfunkciójának torzulását, tekintettel e funkciónak az erőforrások hatékony elosztásában betöltött szerepére; felkéri az EKB-t, hogy értékelje részletesebben, milyen mértékben befolyásolja az éghajlatváltozás az árstabilitás fenntartására vonatkozó képességét;

37. felhívja az EKB-t, hogy az EKB valamennyi monetáris művelete során tartsa tiszteletben a piacsemlegesség elvét, ugyanakkor megjegyzi, hogy az EKB tudatában van annak, hogy a piacsemlegesség inkább operatív eszköz, mintsem jogi követelmény;

38. megjegyzi, hogy az EKB vállalati kötvényállományainak dekarbonizációjára irányuló intézkedései nem követtek szigorúan piacsemleges megközelítést;

39. felkéri az EKB-t, hogy vizsgálja felül politikáit annak biztosítása érdekében, hogy ezek az intézkedések előmozdítsák az EU versenyképességét, mivel az ilyen intézkedések semmilyen módon nem veszélyeztethetik az EKB elsődleges célkitűzését;

40. felszólítja az EKB-t, hogy használjon fel minden rendelkezésére álló eszközt annak biztosítására, hogy a bankok komolyan vegyék az összes pénzügyi és külső kockázatot, beleértve az éghajlati és geopolitikai kockázatokat is; üdvözli az EKB azon intézkedéseit, amelyek az eurorendszer kockázatértékelési eszközeinek és képességeinek továbbfejlesztésére irányulnak az éghajlattal és a környezettel kapcsolatos kockázatok jobb figyelembe vétele érdekében, különösen azért, mert az éghajlatváltozás és a szélsőséges időjárási jelenségek nagyobb áringadozáshoz vezethetnek, különösen az agrár-élelmiszeripari ágazatban; felhívja az EKB-t, hogy folytassa a bankok és a vállalatok éghajlatváltozási kockázattal szembeni rezilienciájának értékelésére kialakított éghajlati kockázati stressztesztekkel kapcsolatos munkáját;

41. tudomásul veszi a 2024–2025-ös időszakra szóló éghajlat-politikai és természetvédelmi tervet; felkéri az EKB-t, hogy a háború és a konfliktusok árstabilitásra gyakorolt hatásainak jobb megértése érdekében dolgozzon ki egy 2025–2030-as időszakra szóló geopolitikai tervet, és kezelje egyenlő mértékben a külső sokkhatások valamennyi lehetséges forrását;

Egyéb szempontok

42. hangsúlyozza, hogy az euró megerősített nemzetközi szerepe alacsonyabb kamatlábakat eredményezne az euroövezetben, növelné az EU státuszát a nemzetközi színtéren és fokozná a makrogazdasági stabilitást; emlékeztet arra, hogy az euró nemzetközi szerepének erősítése hozzájárulna az EU stratégiai autonómiájának fokozásához;

43. felhívja az EKB-t, hogy vizsgálja meg az euró nemzetközi szerepe megerősítésének lehetőségeit annak érdekében, hogy növelje az euró tartalékvalutaként való vonzerejét és támogassa a piac által vezérelt ilyen irányú változásokat; megjegyzi, hogy a gazdasági és monetáris unió kiteljesítése erősítheti az euró nemzetközi szerepét;

44. tudomásul veszi, hogy az EKB támogatja egy teljes körű európai betétbiztosítási rendszer létrehozását; elismeri, hogy a kockázatmegosztás és a kockázatcsökkentés összefügg egymással;

45. üdvözli, hogy az EKB figyelmet fordít a kibertámadások kockázataira; felhívja az EKB-t, hogy – különösen a jelenlegi geopolitikai fejlemények fényében – biztosítsa a monetáris rendszer biztonságát és védelmét felhasználói számára;

46. úgy véli, hogy a pénzügyi stabilitás a hatékony monetáris politika és a reziliens pénzügyi rendszer előfeltétele; üdvözli a Bázel III keretrendszer kiteljesítését és 2025. január 1-jétől kezdődő végrehajtását, mivel az potenciálisan erősíteni fogja a bankszektor rezilienciáját e tekintetben; tudomásul veszi a végrehajtás területén tapasztalható késedelmeket és a végrehajtással kapcsolatos egyértelműség hiányát néhány más joghatóság esetében, ami globális szinten egyenlőtlen versenyfeltételeket eredményez;

47. tudomásul veszi az EKB aggodalmát az árnyékbanki ágazat növekedésével és az ágazat által a pénzügyi stabilitásra jelentett kockázattal kapcsolatban;

48. ösztönzi a tagállamokkal és a nemzeti központi bankokkal való együttműködést a pénzügyi műveltséget célzó programok területén annak érdekében, hogy az egyének és a vállalkozások megalapozott pénzügyi döntéseket hozhassanak;

49. sajnálatosnak tartja, hogy az EKB Igazgatóságának és Kormányzótanácsának tagjai között csak két nő található; ismételten hangsúlyozza, hogy az igazgatósági tagok jelölésének nemi szempontból kiegyensúlyozottnak kell lennie, és az előválogatott jelöltek listáját be kell nyújtani a Parlamentnek; sürgeti az euroövezet tagállamait, hogy szerezzenek jobban érvényt a nemek közötti egyenlőség a kinevezési eljárásaik során alkalmazott elvének annak érdekében, hogy mindkét nem egyenlő esélyekkel rendelkezzen országa nemzeti központi bankja elnöki pozíciójának betöltésére;

50. megismétli, hogy az EKB kinevezéseinek az érdemek és kompetenciák objektív értékelési folyamatain kell alapulniuk;

51. támogatja az EKB arra irányuló célkitűzését, hogy a nők arányának növelése érdekében ösztönözze a nőket az e területen való előrelépésre; ezért üdvözli az olyan kezdeményezéseket, mint az EKB „Women in Economics” (Nők a közgazdaságban) ösztöndíja;

52. kiemeli, hogy az EKB által 2024 novemberében közzétett legutóbbi pénzügyi stabilitási jelentés aggályokat vet fel a mesterséges intelligenciával kapcsolatos eszközárbuborék lehetőségével kapcsolatban, tekintettel a mesterséges intelligenciát használó néhány nagy vállalkozás koncentrációjára;

53. kéri az EKB belső visszaélés-bejelentési keretének további javítását, összhangba hozva azt a visszaélést bejelentő személyekről szóló uniós irányelvvel;

54. kéri a KBER-t, hogy folytassa és erősítse meg a nemzeti parlamentekkel folytatott párbeszédet, mivel véleménye szerint ez erősítené a KBER legitimitását és politikáit;

°
° °

55. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európai Központi Banknak.